

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่
เรื่อง
การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๖๑

ของ
เทศบาลตำบลปรางค์กู่
อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๙

หลักการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๘๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และกฎหมายที่ระบุว่าด้วยอัตรารัคคีธรรมเนียมให้บริการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและอัตราค่าธรรมเนียมอื่น ๆ พ.ศ.๒๕๔๕ เทศบาลตำบลปรางค์กู่ จังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๙ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลปรางค์กู่ และผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

เหตุผล

เนื่องจากเทศบาลตำบลปรางค์กู่ ได้ออกเทศบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๔๕ และไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นปัจจุบันเป็นระยะเวลานาน ซึ่งบางรายการไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปและขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ ในเรื่องเกี่ยวกับอัตราการจัดเก็บและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ไม่ครอบคลุมและจัดเก็บในอัตราที่ต่ำทำให้เงินรายได้จากการดำเนินงานไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่นับวันจะยิ่งเพิ่มสูงขึ้น เช่น ค่ากำจัดขยะ ค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าใช้จ่ายซ่อมบำรุงต่าง ๆ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จึงมีความจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๙ ออกใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลปรางค์กู่ เพื่อกำหนดวิธีการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและห้ามเท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ และเพื่อให้เทศบาลตำบลปรางค์กู่ มีรายได้จากการธรรมเนียมในการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อนำไป ทำนุบำรุงท้องถิ่นและการบริการด้านอื่น ๆ ในกิจการของเทศบาลตำบลปรางค์กู่ ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่ ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกอบมาตรา ๖๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลปรางค์กู่ และผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ จังตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลปรางค์กู่ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่สำนักงานเทศบาลตำบลปรางค์กู่แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโลกรหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร เหล้า มูสสัต์ ชาภสัต์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บความจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นและหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลปรางค์กู่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานของเทศบาลซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตเทศบาลตำบลปรางค์กู่

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้านเรือน โรง ร้าน แฟ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวร หรือชั่วคราว

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งตามปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาคารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ หรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่ายทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณที่จัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าเป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่ห้องอาหาร ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้กับผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือ นำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ การเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรอมูลฝอย รวมทั้งกำจัดสิ่งปฏิกูลหรอมูลฝอยในเขตเทศบาล ตำบลปรางค์กู่ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลปรางค์กู่แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น โดยเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร อาคารอยู่อาศัย หรือสถานที่ใด ๆ ที่ก่อให้เกิดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยนั้นให้กับเทศบาล ตามอัตราค่าบริการที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๒ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรอมูลฝอยในที่ห้องอาหาร ที่เป็นดันว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สะพาน บ่อน้ำ นอกจากที่ซึ่งเทศบาลตำบลปรางค์กู่จัดไว้ให้

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท สิ่งปฏิกูลลงในที่ร่องรับมูลฝอย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่ร่องรับสิ่งปฏิกูล หรอมูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ โดยแยกประเภทขยะให้ถูกต้อง ตามระเบียบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรอมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรอมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจะแจ้ง เป็นหนังสือไปยังเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผยในบริเวณอาคารหรือสถานที่นั้นดังอยู่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า สิบห้าวันนับตั้งแต่วันประกาศ เมื่อครบสิบห้าวันแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ดังให้ เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บ ขน และหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล และหรอมูลฝอย จากอาคารหรือสถานที่นั้น โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามข้อที่ ๑๐ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูล และหรอมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท คุ้ยเขี้ย ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูล และหรอมูลฝอย นอกที่ร่องรับสิ่งปฏิกูล หรอมูลฝอยที่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำนาจหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ได้คุยกับเจ้าหน้าที่ เทศบาลตำบลปรางค์กู่หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ห้ามผู้เดิน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ໄສในภาคเหนือหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นร้าวซึมออกมายานอก และต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับแก่yanพาหนะโดยสาร ซึ่งได้จัดห้องสุขาที่ถูกต้องด้วย สุขลักษณะ

ข้อ ๑๕ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยข้ามเขตท้องถิ่นกัน จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะพิจารณาอนุญาตให้ผู้ได้รับการเก็บ หรือขนสิ่งปฏิกูล และหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ โดยแจ้งว่าจะนำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปกำจัด ณ เขตท้องถิ่นอื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบว่ามีใบอนุญาต การกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยนั้น จึงจะอนุญาตให้เก็บขนโดยเป็นธุรกิจได้

(๒) กรณีที่ผู้ได้ได้รับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยในเขตท้องถิ่นต้นทางแล้ว นำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปกำจัดในเขตท้องถิ่นปลายทาง โดยคิดค่าบริการทั้งการเก็บ ขน และการกำจัด ผู้ประกอบการต้องขอใบอนุญาตทำการเก็บ ขน จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้นทาง และขอใบอนุญาตทำการกำจัดจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นปลายทาง ซึ่งผู้ประกอบการคิดค่าบริการได้ตามอัตราที่ท้องถิ่นต้นทาง และปลายทางกำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้หากมีการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย ผ่านท้องถิ่นอื่น นอกจากท้องถิ่นต้นทางและท้องถิ่นปลายทาง จะต้องแสดงใบอนุญาตทำการเก็บ ขน จากเจ้าพนักงานต้นทาง และใบอนุญาตทำการกำจัดจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นปลายทาง รวมทั้งหลักการขอใบอนุญาตทำการออกเขต ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

(๓) กรณีผู้ได้รับอนุญาตทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยคิดค่าบริการในเขตท้องถิ่น หนึ่งแล้วนำมากำจัดโดยการรถที่ หรือโดยวิธีการอื่นได ในที่ซึ่งอยู่ในเขตท้องถิ่นหนึ่ง บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์ หรือผู้ครอบครองที่ดินนั้น จะต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ได้ขาดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยไปฝัง หรือบนที่ดินใด หรือโดยวิธีการอื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวดที่ ๓

กิจการรับทำการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ได้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ค่าตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ กรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องมีการปฏิบัติการตามที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องโดยสุขลักษณะของมูลฝอยที่จัดเก็บ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย และการแพร่ของเชื้อโรค ตามวิธีการที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม

ข้อ ๑๙ ผู้ได้ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่เทศบาลตำบลปรางค์กู่กำหนด

ข้อ ๒๐ คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือจำหน่ายสิ่งปฏิกูล และห้องน้ำมูลฝอย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่ เทศบาลตำบลประจวบคีรุกำหนด

ข้อ ๒๑ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาต ให้ตามคำขอ

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาต พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราภัยใน กำหนดสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่ได้มารับใบอนุญาต และชำระ ค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจกรรมตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำ หรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ เทศบัญญัติ และประกาศของเทศบาลตำบลประจวบคีรุ

ข้อ ๒๔ ในอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลประจวบคีรุเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับ เสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่อใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอเลิกการดำเนิน กิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๖ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย เทศบัญญัติในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ส่าหรับกรณีที่เป็นการขอต่อไม่อนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภัยในเวลาที่ กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาต จะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกัน เกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาล ตำบลประจวบคีรุ

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ จะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและ เห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบันทึกการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีใบอนุญาตสูญหาย
- (๒) ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๑ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ประทับ ตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วยและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นข้อใบแทน

- (๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้ เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม
- (๓) บันทึกด้านหลังต้นข้อใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๓๒ ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเบิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจกรรมตลอดเวลาที่ประกอบกิจกรรม

ข้อ ๓๓ กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใบอนุญาต หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงท้องถิ่นเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้สั่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ชัด ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับคำสั่งแล้วตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการ ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

หมวดที่ ๕
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๘ ผู้ซึ่งประกอบกิจการได้มิได้เป็นกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ซึ่งถูกยกเลิกโดยเทศบัญญัตินี้ แต่เป็นกิจการที่จะต้องได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลา ๘๐ วันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๙ ให้ยกเทศมนตรีตำบลปรางค์กู่ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจจัดการเรียบเรียง ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๙

(นายชวालย์ ทองสังข์)
นายกเทศมนตรีตำบลปรางค์กู่

เห็นชอบ

(นายวันเดช ชัยวงศ์)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การเงินภาค

ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปรางค์กู่
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๔

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑.	ค่าเก็บขันสิ่งปฏิกูล ตามมาตรา ๒๐ (๔) ๑.๑ ค่าเก็บและขันอุจจาระ หรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ ก. เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดครึ่งลูกบาศก์เมตร ข. เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขันมูลฝอยทั่วไป	๒๕๐ ๑๕๐
๒.	(๑) ค่าเก็บขันมูลฝอยประจำเดือน สำหรับอาคารวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร หรือเศษสถาน (ทั่วไป) เดือนละ / ถัง (๒) ค่าเก็บขันขยะมูลฝอยประจำเดือน สำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ที่มีมูลฝอยมาก - ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลตำบลปรางค์กู่ ไม่ต่ำกว่าเดือนละ - ค่าเก็บขันมูลฝอยเป็นครั้งคราว ไม่ต่ำกว่าเดือนละ	๑๐ ๓๐ ๑,๐๐๐
๓.	อัตราค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาต (๑) ในอนุญาตดำเนินกิจการ ในการรับทำ การเก็บ ขัน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (ค่าธรรมเนียม/ปี) ฉบับละ (๒) ในอนุญาตดำเนินกิจการ ในการรับทำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (ค่าธรรมเนียม/ปี) ฉบับละ (๓) ในแทนใบอนุญาต ฉบับละ	๕,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๖๐๐